

आहता किया शरीरोद्भवहेतुः (तत्र) सुरागिणः तौ धर्मेतरौ
प्रियाप्रियौ भवतः तत्र पुनः शरीरकम् पुनः किया (एवम्) भवः
चक्रवत् ईर्यते ॥

(இ-ள்) ஆதாவோடு (முன்பிறப்புக்களில்) சம்பாதிக்கப்பட்ட கிரியை இச்சரீரத்தின் பிறப்பிற்குக் காரணமாம். (அந்தப்பிறப்பில்) விஷயபிலாஷையுடையவனுக்கு அந்த (சாஸ்திரப்பிரசித்தமான) தர்மாதர்ம (புண்ணியபாவ)ங்கள் பிரியாப்பிரியங்களா (சுகதுக்கங்களைத் தருவனவா) யிருக்கின்றன. அங்கு மறுபடியும் சரீரம், மறுபடியும் கிரியை. (இவ்வாறு) சம்ஸாரம் சக்கரம்போல் சொல்லப்படுகின்றது. (எ-று)

சக்கரம் சுற்றப்பட்டதாய் ஒருமுறை கீழும், ஒரு முறை மேலும், மறுபடியும் கீழும், மறுபடியும் மேலுமாகச் சுழல்வதுபோலப் பிறப்பும் கிரியையும் *ஜந்ரியஜநகத்தன் மையாகச் சுழன்றுகொண்டிருக்கின்றன வென்று அறிய வேண்டும்.

தர்மாதர்மங்கள் பிரியாப்பிரியங்கள் என்பதனால் ஒரு வனுக்கு அதர்மத்திலேயே சுகத்தன்மைப்புத்தியாற் பிரவிருத்தியும், ஒருவனுக்குத் தர்மத்தில் சுகத்தன்மைப்புத்தியாற் பிரவிருத்தியும் ஒருகாலத்தில் உண்டாகின்றன தென்பதும் ஊகிக்கத்தக்கதாம். (அ)

* ஜந்ரியம் = பெறப்படுவது. ஜநகம் = பெறுவது.

அज्ञानमेवास्य हि मूलकारणं तद्ज्ञानमेवात्र विधौ विधीयते ।
विधैव तन्नाशविधौ पटीयसी न कर्म तज्ज्ञं सविरोधमीरितम् ॥ ९ ॥

(அ-கை) அதற்கும் * அஞ்ஞானமே மூல மென்று கூறுகின்றார் :—

अस्य अज्ञानम् एव हि मूलकारणम् अत्रविधौ तद्ज्ञानम् एव विधीयते ॥

(இ-ள்) இச்சம்சாரத்திற்கு அஞ்ஞானமே மூல காரணம். இச்சம்சாரநிலிருத்திலக்ஷணமான கர்த்தவ் வியவிஷயத்தில் அதன் (அஞ்ஞானத்தின்) நீக்கமே (சாத னத்தன்மையாக) விதிக்கப்படுகின்றது. (எ-று)

(அ-கை) அப்படியானால் கர்மமே அதனைக் கெடுப் பதாகுக. ஞானத்தினால் என்னை? என்றாசங்கித்துக் கூறு கின்றார் :—

विद्या एव तन्नाशविधौ पटीयसी कर्म न । तज्ज्ञं ॥

(இ-ள்) ஞானமே அதனை (மூலாஞ்ஞானத்தினை)க் கெடுப்பதில் சாமர்த்தியமுடையதாம்; கர்ம மன்று; (கர் மம்) அதனின்றி முண்டானதா யிருத்தலின்.

ஆத்மசொருபாஞ்ஞானத்தாற் றேன்றிய தேகாதிய

* “अज्ञानात्प्रभव सर्वं ॥ எல்லாம் அஞ்ஞானத்தினின்று முண்டாயினவாம்.” என்பது சுருதி.

பிமானத்தாற் பிறந்த தர்மமா யிருத்தலின் கர்மம் அஞ்ஞானஜந்நியமென் றறியத்தக்கதாம்.

(அ-கை) அப்படியானால் அதனின் றண்டாகியதற்கும் அதனைக் கெடுக்குந்தன்மை தேள் நண்டுமுதலியவற்றில் காணப்படுகின்றதே யென்றாசங்கித்து, அதனின் று முண்டாகியது அதனைக் கெடுப்பதற்குக் காரணமாகாது; விரோதமுடையதே காரணமா மென்று கூறுகின்றார் :—

सविरोधम् ईरितम् ॥

(இ-ள்) விரோதமுடையது (நாசக மென்று) சொல்லப்படுகின்றது.

இதனால் அஞ்ஞானத்திற்கு விரோதியான ஞானத்தினாலே அது கெடு மென்பது சித்தித்தது. (க)

नाज्ञानहानिर्न च रागसंक्षयो भवेत्ततः कर्म सदोषमुद्भवेत् ।

ततः पुनः संसृतिरप्यवारिता तस्माद्बुधो ज्ञानविचारवान्भवेत् ॥१०॥

(அ-கை) இதனற்றான் கர்மங்கட்கு அஞ்ஞானத்தினால் கேடில்லை யென்று கூறுகின்றார் :—

ततः न अज्ञानहानिः न च रागसंक्षयः भवेत् कर्म सदोषमुद्भवेत् ततः पुनः अपि अवारिता संसृतिः तस्मात् बुधः ज्ञानविचारवान् भवेत् ॥

(இ-ள்) அக்கர்மத்தினால் அஞ்ஞானம் கெடுகிறதில்லை; இச்சையும் ஒழிகிறதில்லை. தோஷமுடைய கர்மமே யுண்டாகின்றது. அதனின்றும் மறுபடியும் நீக்கப்படாத சம்சார முண்டாகின்றது. ஆதலால் விவேகி ஞான விசாரமுடையவனாகுக.

நாசமாகும் பயனுடைமைமுதலிய தோஷத்தோடு கூடியதாயிருத்தலின் தோஷமுடைய கர்மமென்றார்.

கர்மத்தினால் சம்சார முண்டாகின்ற தென்றமையால் அதனால் முக்தியுண்டாகுமெனும் ஆசை வைக்கவேண்டியதில்லை யென்பது பொருள்.

இங்கு ஶ்யதே஽நேதி ஶானம் || இதனால் அறியப்படுகின்றமையால் ஞானம் (அறிவு) என்னும் விற்பத்தியால் வேதாந்தவாக்கியம் ஞானமெனப்பட்டது. (௧௦)

ननु क्रिया वेदमुखेन चोदिता यथैव विद्या पुरुषार्थसाधनम् ।
कर्तव्यता प्राणभूतः प्रचोदिता विद्यासहायत्वमुपैति सा पुनः॥ ११ ॥

(அ-கை) இப்போது ஞானமே மோக்ஷகாரணமென்று சொல்லுவதற்கு ஞானகர்ம * சமுச்சயவாதத்தினைத் தூஷணத்தின்பொருட்டு ஒன்றரைக்கலோகத்தினால் கூறுகின்றார் :—

* ஒரோகாலத்தில் ஞானமும் கர்மமும் கலந்து மோக்ஷசாதனமாகமென்று கூறுவதனைச் சமுச்சயவாதம் மென்பர்.

ननु वेदमुखेन चोदिता क्रिया यथा एव विद्या पुरुषार्थसाधनं
प्राणभृतः कर्तव्यता प्रचोदिता सा पुनः विद्यासहायत्वम् उपैति ॥

(இ-ள்) அப்படியானால் வேதத்தின் வாயால் சொல்
லப்பட்ட கிரியை ஞானத்தினைப் போலவே மோக்ஷசாதன
மாகப் பிரானிகளுக்கு அவசியம் செய்யத்தக்கதாகச்
சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆதலால் அது மறுபடியும் ஞா
னத்திற்குச் சகாயமாகவே யடைகின்றது. (எ-று)

“ब्रह्मविदाप्नोति परम् । பிரஹ்மஞானி பர(மோக்ஷ)த்தை
அடைகிறான் ” என்பன முதலியவற்றால் வேதத்தின்
முகத்தினாலேயே ஞானம் பரம்புருஷார்த்தமாகிய மோக்ஷத்
தின் சாதனமாக வர்ணிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அதுபோ
லவே “ उभाभ्यामेव पक्ष्याभ्यां यथा खे पक्षिणां गतिः । तथैव ज्ञानकर्मभ्यां
प्राप्यते ब्रह्म शाश्वतम् ॥ எப்படி ஆகாயத்தில் பக்சிகள் இரண்டு
இறகுகளினாலும் பறக்குமோ (ஒன்றினால் பறக்காதோ)
அதுபோல ஞானகர்ம பிரண்டினாலும் சாக்ஷத்தான(பழை
மையான) பிரஹ்மம் அடையப்படுகின்றது.” என்னும்
இவைமுதலிய வாக்கியங்களின் வாயிலாக ஞானத்தோடு
கிரியைக்கும் மோக்ஷத்திற்குச் சாதனமார்தன்மை வர்ணிக்
கப்பட்டிருக்கின்றது. ஆதலால் நித்தியநைமித்திககர்மங்கள்
அவசியம் செய்யத்தக்கனவாம். அவற்றைச் செய்யாத
போது பிரத்தியவாய(தோஷ) முண்டாதலால் ஞானேற்